

65 LET V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Pomlad leta 1945 je bila tragična za slovenski narod. Poleg drugih posledic (vzpostavitev komunistične diktature, množični poboji ...) je moralo rodno domovino zapustiti tisoče rojakov, ki so hoteli ohraniti življenje in svobodo, in čez noč postali begunci, brez domovine in brez pravic. Zatekli so se predvsem v Avstrijo, pod angleško vojaško okrilje, ali v Italijo, kjer so bili ameriški zavezniki; nekaj pa jih je bilo raztresenih po Nemčiji in Franciji. Begunska taborišča so bila njihov začasni dom.

Kmalu je postalo jasno, da ni možen povratek v zaslužjeno domovino in da tudi v Evropi za njih ni mesta. Osrednji begunski odbor, ki je deloval v Rimu pod vodstvom ministra Mihe Kreka, je skušal koordinirati preselitev. Razposlal je v razna taborišča prijavne listine, kamor je vsakdo lahko napisal svoje želje glede naselitve in kako se misli preživljati v tujem svetu. Velik del beguncev preselitve še ni jemal resno. A stvarnost je kruto narekovala pot v svet.

Vremena slovenskim beguncem niso bila mila. Minister dr. Krek in duhovnik Jože Košiček sta obiskovala razna diplomatska zastopstva. Južna Afrika in Kanada sta se zanimali le za zdrave mlade delavne moči, zlasti strokovnjake. Z Avstralijo se je dogajalo nekaj podobnega. Stroga vselitvena zakonodaja Združenih držav ni dajala nobenega upanja, da bi se tja lahko preselila vsa slovenska begunska družina.

Dr. Krek je tako začel pogajanja z zastopniki latinskoameriških držav. Pozitivne odgovore je odbor dobil od republike Santo Domingo, Venezuele, Kolumbije, Brazilije in Argentine. Nadškof msgr. Cortese, ki je bil nad 20 let nuncij v raznih južnoameriških državah, jih dobro poznal in je sodeloval z izseljenskim odborom, je že skoraj na smrtni postelji svetoval Argentino.

Meseca marca 1946 se je dr. Krek obrnil na slovenskega izseljenskega duhovnika g. Janeza Hladnika s prošnjo: pomagajte nam v Argentino. Ta mož je razumel položaj in se z njemu lastno vnemo vrgel v delo. A delo je bilo zamotano in dolgo brez uspehov. Oktobra tistega leta mu je priskočil na pomoč njegov znanec, tedanji argentinski minister za zdravstvo dr. Ramón Carrillo. In res, 20. novembra je g. Hladnik imel znano avdienco pri predsedniku generalu Peronu. Opisal mu je položaj in bistvo slovenskih beguncev in od njega prejel odrešilni odgovor: »Jaz hočem, da ti ljudje pridejo v Argentino«. Poseben dekret je na široko odprl vrata Argentine 10.000 Slovencem, brez omejitve glede starosti, delovne moči, družinske sestave in celo zdravstvenih pogojev.

Dela pa s tem ni bilo konec, ampak se je šele začelo. In koliko ga je bilo! Sestava posebne komisije »Comisión Social Eslovena« ki je delovala v Rimu in bila posrednica med begunci in argentinskimi oblastmi. Iskanje prevoznih sredstev za tisoče ljudi, ki niso mogli prevoza plačati. Doseči, da so mogli Slovenci potovati s potnimi listi Rdečega križa in pozneje IRO, Organizacije Združenih narodov za begunce. In še in še.

Medtem so po vseh taboriščih delovale podružnice Socialnega odbora in sestavljale sezname po 500 oseb na vsakem. Sredi novembra 1946 je bil namreč dan poziv za prijavo in v dobrem mesecu je bil, kljub nasprotovanju nekaterih angleških uslužbencev, popis izvršen. Večina beguncev je upoštevala možnost naselitve v Argentini in je zato evidentirana na teh seznamih. Kdor je prej dobil možnost izselitve v bolj zaželeno državo (ZDA, Kanada, Avstralija) je odšel tja. Končno se je v Argentino usmerilo kakih 6.600 rojakov. Ti seznam se danes nahajajo v osrednjem arhivu društva Zedinjena Slovenija, in pričajo o sivih dneh odločanja za pot po svetu.

V decembru 1946 sta v Argentino prispela, kot neke vrste oglednika, duhovnika Jože Košiček in Tone Grčman. Z g. Hladnikom sta se dogovorila o raznih podrobnostih vselitvenega dela, in se nato vrnila v Rim. Istočasno je bil ustanovljen Klub slovenskih beguncev. V teku leta 1947 so že začele prihajati manjše skupine. Do konca tega leta zapiski beležijo, da se je v buenosaireskem pristanišču izkrcalo 89 slovenskih beguncev. Srečali so se s težavami jezika, stanovanja, dela. Vživeti so se morali v popolnoma neznan svet, ki pa jim je na široko odprl roke in srce. Od tega poteka 65 let.

21. januarja 1948 je prispela prva množična skupina: ladja Santa Cruz s 300 slovenskimi begunci. 1. januarja 1948 je bivši narodni poslanec Miloš Stare že začel izdajati list Svobodna Slovenija, še kot štirinajstdnevnik. 25. januarja pa je bilo v prostorih župnije sveta Julija, na cesti Víctor Martínez 50 v Buenos Airesu, ustanovljeno Društvo Slovencev. Temelj je bil postavljen, čvrst in trdno zakopan, saj po 65 letih naša skupnost še živi in še deluje, v prid stari in novi domovini.

Uničeni arhivi

Ali je treba spremeniti 65. člen o varstvu arhivskega gradiva, ki določa, da je gradivo arhivov tajne policije dostopno brez omejitve »razen arhivskega gradiva, ki vsebuje občutljive osebne podatke, ki so pridobljeni s kratenjem človekovih pravic ... ter se nanašajo na osebe, ki niso bile nosilke javnih funkcij«? Novi direktor Arhiva Slovenije Jože Dežman temu pritrjuje. Kot je povedal za tednik Reporter, anonimizacija gradiva Službe države varnosti SDV (občutljivi podatki so na fotokopijah prekriti oziroma neberljivi), ki jo je z navodili lani poleti uvedel Dežmanov predhodnik Dragan Matić, »ni imela pravne in strokovne podlage«. Dežman je Matičevo uredbo sicer preklical kmalu po nastopu funkcije.

Kot piše Reporter, je bila posledica vnovičnega odprtja SDV poseg urada varuha človekovih pravic, na katerega se je obrnil

nekdanji sodelavec BBC London Veno Taufer, ki naj bi mu nekateri mediji z objavo dokumentov nekdanje SDV nedopustno posegli v osebnostne pravice. Varuh meni, da je arhiv ravnal nezakonito.

Dežman na to odgovarja z besedami, da zapore, kot si jo predstavlja varuh, v arhivu ne more biti. »Če bi obveljalo, kar v mnemu predlaga, bi lahko zaprli ves arhiv totalitarnih ustanov. Vsaka partijska pola člana zveze komunistov govori o njegovem političnem prepričanju. Temeljna kategorija komunistične veroizpovedi in njegove represivne destrukcije nad drugače mislečimi bi bila za vedno skrita, kar pomeni, da nam komunizma sploh ne bi bilo dano razumeti,« je dejal direktor Arhiva.

Nekdanji glavni mož Muzeja novejših zgodovine Slovenije tudi zatrjuje, da je gradivo za novelo zakona, ki bi spremenila »sporni« 65. člen zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva

ter arhivih, že pripravljeno. »Čaka nas naslednja faza detabuizacije, ko se bo treba pogovarjati, kaj sploh je bila tajna politična policija. Pri tem se ne moremo izogniti pogovoru o totalitarizmu pa tudi o tem, kar kaže popis žrtev vojne in revolucije, da je komunistična stran izzvala državljansko vojno z zunajsodnim zločinskim pobijanjem Slovencev. Družba potrebuje to temeljno razčiščenje,« je prepričan Dežman, ki obenem meni, da nova strokovna spoznanja »neusmiljeno razbijajo stari sistem tabujev, čeprav obstaja krog titofilov, ki ga z vso zagrizenostjo branijo«. »Manjka nam samo to, da po moriščih brez morilcev in Udbi brez udbovcev dobimo še komunistično partijo brez komunistov in že smo v pravljični deželi,« meni Dežman, ki je za Reporter med drugim dejal tudi, da je bilo 80 ali celo 90 odstotkov arhiva SDV uničenega.

Verniki so enotni

Ljubljanski nadškof Anton Stres je spomnil, da so slovenski verniki tudi pod najhujšimi pritiski ostali enotni, »kar je velika dobrina, ki jo moramo za vsako ceno ohraniti«. V pogovoru za Radio Ognjišče je priznal, da je dogajanje v zvezi z nadškofom Alojzijem Uranom skrb zbujajoče, nasprotniki Cerkve pa po njegovem to razcepljenost izkoriščajo. Toda zagotavlja, da si bo v prihodnosti prizadeval za pojasnitev dogodkov, saj v dosedanjem poročanju medi-

jev o tem ni bilo vse povedano »resnicoljubno, tudi ne točno«.

Če se neka skupnost v sebi razdeli, potem njenim nasprotnikom ni treba storiti veliko, je dejal Stres. Po njegovih besedah namreč v Sloveniji ni malo tistih, ki bi naredili vse, da bi Cerkve »čim bolj oslabili ali utopili v žlici vode«, tem pa dogajanje v zvezi z Uranom »pride prav«. Kot ocenjuje, gre tudi za precejšnjo mero hujškanja in izkoriščanja notranjih nejasnosti. »Ti poskusi so bili že veliko

prej, a so bili naši predniki v veri bolj zreli in temu niso nasledili,« je pojasnil Stres in spomnil, da tudi v času komunizma nasprotnikom ni uspelo razdvojiti Cerkve.

Ker so šli dogodki v zvezi z napotitvijo Urana v tujino v smeri delitve med verniki, sta se nadškofa na povabilo Stresa odločila za skupno izjavo. V njej ni šlo za razkrivanje preteklosti, temveč sta povedala, da so bili pogovori med Uranom in ustreznimi organi Vatikana. Uran je v pogovoru

sprejel navodilo, da se v bližnji prihodnosti začasno umakne iz Slovenije, kar pa ni noben izgon in ne kršenje človekovih pravic, je poudaril Stres. Zato po njegovem ni nobenega razloga, da bi bil nekdo večji zagovornik Uranovih interesov, kot je on sam.

Teolog Ivan Štuhec je ob številnih špekulacijah medijev glede Urana izpostavil, da lahko o nekaterih osebnih zadevah govori le tisti, ki je prizadet, in v tem primeru Uran odloča, kje se bo molk končal.

Zlata Urška

Slovenija se je znašla na seznamu držav s kolajnami olimpijskih iger v Londonu. Vlogo junakinje prevzela zlata **Urška Žolnir**. Slovenska judoistka, ki nastopa v kategoriji do 63 kg, je na tekmovanju

opravila z vsemi tekmicami. Najprej je ugnala Nemko Claudio Malzahn, v osmini finala Ekvadorko Estefanio Garcio, v četrtfinalu Izraelko Alice Schlesinger in v polfinalu še Mongolko Munkžajo Cedevurenovo. V finalu se je pomerila z Lili Xu (Kitajska) in po napeti borbi dosegla zasluženo zmago.

Urška, ki je bila rojena 9. oktobra 1981, je osvojila bronasto medaljo že v Atenah 2004. Z judom

se je začel ukvarjati pri desetih letih starosti in hitro pokazala svoj talent. Vrsta mednarodnih medalj na evropskih in svetovnih tekmovanjih jo je pripeljala do najvišje točke: olimpijske zlate medalje.

Prijatelji trdijo, da je to »mirno dekle kot levinja na tatamijih«. S tem zagonom je postala prva športnica pod slovensko zastavo z zlato olimpijsko medaljo. In prihodnost? Finalna borba Urške Žolnir na olimpijskih igrah v Londonu bi utegnila biti tudi njena zadnja v karieri. Pri tridesetih letih in pri zlati olimpijski kolajni, trdi sama, je slovo od tekmovalnih aren povsem realno.

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES

Delovanje brez premora

Tudi v letošnjem letu, potem, ko je slavil 21. obletnico, je delovanje Svetovnega slovenskega kongresa iz-

Na tiskovni konferenci (od leve) **Miroslav Polzer, Marjan Terpin, dr. Boris Pleskovič, dr. Carlo Brescianni in Edvard Kobal**

redno. Pred dnevi je izredno uspešno potekala 1. konferenca slovenskih mladih raziskovalcev, podiplomskih in dodiplomskih študentov iz sveta in Slovenije. Naslov srečanja, ki je 19. in 20. julija potekalo v Ljubljani v prostorih Inštituta Jožefa Stefana, je bil »Kako od bega možganov do možganske obogatitve«. Trenutno pa potekajo vsakoletne jezikovno-dru-

žabne počitnice - Tabor za otroke slovenskega rodu po svetu, in sicer od 28. julija do 4. avgusta v domu ČŠOD Vojsko nad Idrijo.

V začetku julija je SSK imel redni občni zbor, ki poteka vsaka tri leta, in ki sta se ga v imenu Konference za Argentino udeležila predsednik Franci Žnidar in gospa Alenka Prijatelj. Tam je bilo sklenjeno, da bo kongres tudi prihodnja tri leta vodil dr. Boris Pleskovič. Na občnem zboru pa je prišlo le do manjših sprememb v vodstvu organizacije. Te so predstavili v četrtek, 12. julija na novinarski konferenci.

V novem odboru pa je bil za prvega podpredsednika izvoljen dr. Dušan Povh iz Nemčije, za podpredsednika za Evropo Marjan Terpin iz Italije; novi podpredsednik SSK za zamejstvo je postal Miroslav Polzer iz Avstrije, ki trenutno vodi Center za svetovne izzive in inovacije v Celovcu; novi predsednik za čezmorske države je postal dr. Andrej Fink iz Argentine; funkcijo podpredsednika

za finance je obdržal dr. Carlo Brescianni iz Italije, novi član upravnega odbora SSK pa je postal Edvard Kobal, ki je že 18 let direktor Slovenske znanstvene fundacije.

Vodstvo SSK je nekaj besed namenilo tudi finančni plati delovanja organizacije. »Imamo zelo majhen proračun. Vsi člani vodstva in upravnega odbora delamo zastonj. Društvo ima le tri zaposlene in pol, njihova plača je skromna in se financira s sredstvi, ki jih pridobimo od urada za Slovence v zamejstvu in po svetu,« je dejal Pleskovič. Pri tem je pohvalil zavzetost zaposlenih, ki pa da imajo toliko dela, da morajo določene manjše projekte včasih ukiniti. Kot je dodal, je zaradi omejenih sredstev veliko dela pri projektih društva osnovanega na prostovoljstvu.

Jedro programa kongresa predstavljajo konference in srečanja. Za letos bo, poleg omenjenega srečanja za slovenske mlade raziskovalce in študente, še konferenca za novinarje iz sveta in Slovenije.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Družba se je nekako privadila, da živi v stalni napetosti. To je namreč taktika sedanje vlade: nenehni boj, nenehni spopad na vseh mogočih frontah, tako zunanjih kot notranjih. A prav to lahko postane past, ki bo končno režim ujela v lastne mreže.

Kaplja za kapljo, tako odhajajo iz vlade številne osebnosti, ki so bile važne za razvoj dogodkov, pa jih je kirchnerizem (in sedaj »cristinizem«) izločil, ko mu niso bile več potrebne. Ministri, državni sekretarji, direktorji področij ... seznam je skoraj nepregleden in opozarja, da postopoma odhajajo prijatelji, mnogi izmed njih izgnani na surov način. Gotovo vsi ti ne stopajo v vrste opozicije, a se vsekakor oddaljijo od stranke in na prihodnjih volitvah ne bodo podpirali vladnih kandidatov. In to v končni fazi edino skrbi vlado. V krogu gospe predsednice se zavedajo tega stanja, a o njem ne razpravljajo. Nikogar ni, ki bi si gospe upal povedati, da ta način postopanja ni pozitiven. Raje si izmišljujejo vedno nove strategije, ki bi jim zagotovile poslušnost volilnih dejavnikov. Nekajkrat smo že omenili, kako predsednica pritiska na guvernerje, zlasti v vprašanju finančnih sredstev, da si zagotovijo poslušnost in prijaznost. Ta nenehni pritisk pa že rojeva nezaželeno sadove. Celotno najbolj zveste (poslušne) že skrbi, kaj bo, če jih bo vlada nehala zalagati s potrebnim denarjem. Vedno bolj pogosto pa opazovalci omenjajo stike med raznimi provincijskimi voditelji, ki imajo nekoliko bolj samostojno držo, v smislu priprave neke skupne strategije, tako v administrativnih potezah, kot v političnem delovanju. Tu omenjajo provinco Cordoba (peronist De la Sota), Santa Fe (socialist Bonfatti) in Buenos Aires (tudi peronist Scioli), ki naj bi se že pripravljali na parlamentarne volitve prihodnjega leta. Njihov namen je, da se uprejo vladni zahtevi, da celoten seznam kandidatov narekujejo iz vladne palače. Vladi bi končno dali na izbiro, ali sprejmejo stvaren dogovor, ali pa naj gospa Cristina nastopi s svojimi listami. V sedanjem stanju to zveni bolj fantazija kot pa realnost, a čas hitro teče in dogodki se bliskovito odvijajo.

Nova sredstva. Da, to predvsem išče vlada. In tudi v tej smeri delujejo vsi vladni možgani. Sedaj pripravljajo novo spremembo zakona o Centralni banki, kajti namen je, da od tam poberejo dodatne sklade. Nov dotok deviz, ki ga v kratkem pričakujejo, kot

sad izvoza poljskih pridelkov in rastoče mednarodne cene soje, namreč ne bo zadoščal. Enako hitro namreč rastejo stroški uvoza energije, medtem ko domača proizvodnja ne kaže nobenih znakov, da bi si opomogla. Še več, pretekli teden so ugotovili, da je proizvodnja petroleja sedaj državne YPF v zadnjih mesecih padla, kljub temu da so ob podražavljenju napovedali hitro rast. Novo vodstvo družbe, čeprav strokovno in usposobljeno, ne najde poti iz močvirja, ker so za to potrebne ogromne investicije. Nobena mednarodna družba pa ne bo sprejela pogojev, ki so jih še dodatno uvedli, ko je bila te dni ustanovljena nova komisija (vodi jo mladi Axel Kicillof), ki bo nadzorovala in regulirala celotno delovanje petrolejskih družb. V takem stanju bodo sredstva, ki jih lahko dobijo od Centralne banke in drugih skladov zadoščala le, da vlada še naprej razsipa denar v raznih subvencijah, a za energetske razmah nika kor ne bo zadoščalo.

Kamni spotike. Kljub temu, da vlada na zunaj kaže, kot da bi bilo njeno delo en sam zmagovit pohod, se vedno bolj pogosto spotika ob razne težave. Razmerje do kmetov ni najboljši in govor odhajajočega predsednika družbe Sociedad Rural je bil nad vse kritičen. Napreduje povezava provladne delavske konfederacije, a tudi njeni voditelji kritizirajo vlado zaradi inflacije. Na gradbenem področju, v tekstilni industriji, klavnicah in proizvodnji slaščic hudo pada zaposlenost. Računajo, da se je zadnje čase izgubilo okoli 300.000 delovnih mest. Subvencije transportu (vlak, avtobusi) rastejo in dosegajo že 2,3 milijone pesov na uro. Hudo je tudi v državni letalski družbi, ki je v prvi polovici leta porabila skoraj vsa sredstva, namenjena za celotno leto 2012. Največje težave pa so gotovo na področju varnosti. Tukaj pa se je tudi zapolnel: novinarji so odkrili, da nekatere zapornike vodijo na vladna politična srečanja. Tak je primer bobnarja tragične skupine Callejeros, ki je bil pred kratkim obsojen na 18 let zapor, ker je svojo ženo živo zažgal. Vlada je najprej zanimala, potem pa s »strokovnimi« in »humanitarnimi« razlogi hotela opravičiti to dejavnost, ki poteka v sklopu provladne skupine »Vatallón Militante«. Najbolj pa opozicijo skrbi obtožba Sergeja Shocklenderja, da La Cámpora po zapori nabira člane za svoje »udarne bataljone«.

VTISI IZ SLOVENIJE

V potu svojega obraza

(Od našega dopisnika)

Medijski čas kislih kumaric sovpada s časom, ko na vrtu začnejo (med drugim) zoreti kumarice (in kumare). Ali pa je obratno? Vsekakor ni važno, važno je bolj to, da so na vrtu kumarice in kumare, pa melancane, paradižniki, *zapallitos redondos* in ostala zelenjava, ki jo lahko na vrtničku pridela navaden zemljan.

Bralci lahko (in smete) komentirati, da sem o tem že v začetku naše priselitve komentiral (smo v desetem letu naše preselitve) in da ni nič novega. Pa vendar: kaj se ne pojavljajo večkrat v medijih tudi dogodki in celo osebe, za katere bi si kdo mislil, da je že ena sama omemba zadosti (če ne preveč)? Torej: bodite velikodušni in mi opro-

Gregorčičevo Pod trto bivam zdaj v deželi rajsko mili ...

Pa vse ni rožnato ali zlato. Kljub rajsko mili deželi - to ni raj. Raj se marsikdaj spremeni v pekel in to takrat, ko odkriješ, da zelenje kar naenkrat - kljub zadostnemu zalivanju - vene. Takrat odkriješ 'podzemne sile' - voluharja, ki odgrizne rastlino, požre korenine, v marsikaterem primeru pa tudi zeleno perje odvleče v svoje rove in si 'konzervira' prehrano. Tega pa še nismo mogli kontrolirati. Včasih človeka zagrabi sveta jeza, da bi se hotel nanj spraviti s takimi sredstvi, kot je na kolektivu v povesti Mirka Kunčiča Škratec Rogatec za preganjanje mravelj suhec svetoval debeluhu: s puškami in kanoni! Ja, v povesti bi to še šlo, tukaj zadaj, za hišo, pa bi okoljevarstveniki, mirovniki, ljubitelji takih in drugačnih divjih ter domačih živali in ne nazadnje ljudje z zdravo kmečko pametjo tega ne dovolili. Do neke mere se moram sprijazniti in si z iztokom Mlakarjem v 'Božični' zapeti »tud' ž'val 'ma pravico do tega, da ž'vi.« Kljub temu pa pridejo v glavo taki in drugačni načini, kako bi voluharje 'odvadil' od tega, da na našem vrtničku iščejo poslastice.

V razgretim telesu se misli razgrejejo, oboje pa se v senci in hladni pijači ohladi in umiri. Morda pa to ni rešitev samo za hude misli, ki se porodijo na vrtničku; morda bi svetovali kaj takega tudi za hude misli, ki privedejo vlade, države in narode do še hujših dejanj?

GB

Knjižnica zbira denar

Obupani nad zapleti z obnovo in zmanjšanjem sredstev od ustanoviteljev so se v Mariborski knjižnici lotili akcije zbiranja prostovoljnih prispevkov. Knjižnica ima letos na voljo 200.000 evrov manj sredstev za nakup novih knjig, saj so tako občine kot država spričo varčevalnih ukrepov zmanjšale svoj prispevek. Brez novega gradiva pa je po mnenju vodstva knjižnice okrnjena njena osnovna dejavnost, to je izposoja knjig. »Ker svojih uporabnikov ne želimo prizadeti z nepriljubljenimi ukrepi, kot je na primer uvedba članarine, smo poiskali drugačno rešitev. S kampanjo, ki smo jo naslovili *Darujemo in*

beremo, želimo zagotoviti, da naše knjižne police čez nekaj let ne bodo prazne,« je povedala direktorica Dragica Turjak. Akcijo so začeli 22. junija in naj bi trajala predvidoma do 22. septembra. Ljudje so se, razen redkih izjem, zaenkrat odzvali večinoma s »simboličnimi zneski« v višini petih evrov. Povprečno na dan v vseh enotah skupaj zberejo približno 200 evrov. V knjižnici si želijo, da bi zbrali vsaj 50.000 evrov, s čimer bi nadomestili izpad sredstev za nakup gradiva za poletno branje. Višino zbranih prispevkov redno prikazujejo na spletni strani knjižnice, kjer je na voljo tudi seznam knjig, ki jih nameravajo kupiti.

stite ponavljanje.

Stik z naravo je v bistvu ne samo nekaj zdravega, ampak ozdravljajočega, poživlajočega. Je naravno nadomestilo marsikaterega divana, branja knjige o samopomoči in meditacijskim (nevzdržnim) držam.

To je po mojem prvi in glavni cilj vrtničkarjenja. Drugi - in nič manj pomemben - pa je pobiranje pridelka ter koriščenje v obliki marmelad, sokov, vložnih sadov ali direktnega uživanja. Na domačem vrtu pridelano ima vedno drugačen - boljši - okus. Pa to ni subjektivna izjava: marsikdaj v trgovini ne kupim paradižnika, ki je perfektno obarvan, popolne oblike, vendar je okus nekje blizu plastike (sicer ne vem, kakšnega okusa je plastik, vendar to je to, bi rekli tukaj). Domači paradižnik pa ima - mmm - neverjetno aromo in okus po pravem paradižniku.

Če k temu dodam, da imamo doma pravega inženirja agronomije, ki lastnoročno skrbi, da posevki in sadike v redu rastejo in se razvijajo, da jim nudi vso oskrbo v bolniškem obdobju (če ga imajo), da jim doda to ali ono prvino ali mineral, ki jim primanjkuje, potem pa sem res 'na konju' oziroma si z vsem užitkom mirno zabundam

SAN MARTIN

44. mladinski dan - Kaj vse smo počeli!

S katero nogo so mladi iz San Martina vstali v nedeljo, 8. julija? Z desno, seveda, in to prav zgodaj. Če je pa kdo vstal z levo nogo, je že ob misli na 44. mladinski dan pozabil na slabo razpoloženje, saj je to dan, ko

Pozdravili so, zapeli smo, prisluh-nili smo, sledili smo, se nasmejali in zabavali, igrali so, plesali, nagradili so, se zahvalili, ploskali smo, se posloviili ...

Ob 19.30-ih smo se zbrali v spodnji dvorani Doma v pričakovanju kulturnega programa. Kati Podržaj je pozdravila navzoče, posebno še predsednika Slovenskega doma San Martin Danija Žagarja in gospo, mladinskega duhovnega vodja g. Francija Cukjatića ter vse predseidnike mladinskih organizacij. Sprejeli smo argentinsko in slovensko zastavo ter zapeli narodni himni. V imenu krajevine mladine je pozdravil predsednik

Andrej Dimnik. Nato pa je spregovorila predsednica zveznega odbora Marjanka Oblak (Glej uvodnik *Posebno bogastvo*, v št. 28 tega lista).

Osrednja točka je bil prizor, za

so prizor popestrili: Sonia, Nati, Miri, Andi, Maru, Luka, Mati, Jani, Jožko in Martin.

Napovedovalka se je zahvalila vsem, ki so sodelovali na mladinskem dnevu. To so bili: Andrej Ullua (sne-manje posnetkov), Stefi Leber (maskiranje), Nati Jerman (ples), Pablo Lukman in sodelavke Marta Jerman, Lučka Santana, Brigi Leber, Marta Skulj, Lučka Kastelic (okrasitev miz), očetje (pomoč pri žaru). Nagrajeni so bili tudi zmagovalci v odbojki. Po pokal so prišla dekleta iz San Justa in fantje iz San Martina. Za konec smo zapeli mladinsko himno in se kar dolgo zadržali ob prijetni družbi.

Kaj vse smo počeli na mladinskem dnevu, o tem ste marsikaj zvedeli. Nič pa nismo omenili, kako je vse to potekalo. Pri poročanju nisimo uporabili nobenega načinovnega prislova. Torej, kako je bilo? Lepo, ubrano, zbrano, prisrčno, toplo, razgibano, budno, jadrno, doživeto, presenetljivo, navdušeno, izvirno, prepričljivo, domiselno, strahovito, odločno, krepko, burno, duhovito, slovesno, razposajeno, razigrano, sproščeno, izvrstno ...

Med sveto mašo v zavodski kapeli

razsaja dobra volja.

Pokrižali smo se, molili, peli, poslušali, razmišljali, prosili, se zahvalili, počastili, brenkala sta, maševal je, pridigal, ministriral je ... Vse to se je dogajalo v kapeli zavoda Srca Jezusovega, ko je ob 9.30-ih župnik dr. Jure Rode pristopil k oltarju. Na desno stran so se postavili mladi v narodnih nošah s slovensko in argentinsko zastavo. Mladi so prepevali in oblikovali mašo z branjem beril in prošenj. Mašnik je med pridigo mladini približal sporočilo božje besede. Sredi proti Bogu arogantne družbe, ki si domišlja, da tehnika vse obvlada, naj bi prosili za milost ponižne molitve in vere v Boga Stvarnika. Naj bi tako živeli, da bi se Jezus med nami vedno dobro počutil.

Nabijali so in navijali smo. Sodil je, poskakovala je ... Ob 8. uri se je pričelo tekmovalno v odbojki, ki je privabilo ekipe vseh krajevnih domov. Po maši so fantje in dekleta nadaljevali s tekami, ki so jih odigrali kar na dveh igriščih (v domu in v šoli Srca Jezusovega). Med igranjem, gledanjem in navijanjem sta se prilegla tople matice ter prijateljsko kramljanje. Medtem pa so rezultati iger določali, kdo se bo uvrstil v finale. V popoldanskih urah so zvesti navijači vseh starosti (tudi mamice igralcev) spremljali svoje ekipe z raznimi napevi in vzkliki.

Kuhali je, mešale so, pomivale, postregli so, kosili smo, se posladkali ... Ob 13. uri je bilo v gostinskih prostorih na voljo kosilo, ki ga je pripravil Pavel Lukman s sodelavkami. Telesno okrepljeni smo se vrnili na igrišče, da smo lahko bolje nabijali ali navijali.

Zmagovita sanmartinska ekipa

rad pomaga. Priljubi se otrokom in se uči slovensko. Dekletom priskoči na pomoč, da zmagajo pri odbojki. Prevaro odkrijejo in ga naznanijo NAS-i. V časopisu ponujajo zanj visoko vsoto dolarjev. A sanmartinska mladina mu pomaga, inženirja sestavita raketo, mladi pa s plesom zamotijo policaje, da se Plav-plav lahko končno vrne na svoj planet. Zgodba je zaživela na odru in na ekranu, kjer smo si ogledali snemane prizore. V glavni vlogi se je odrezal Toni Podržaj, talente za igranje so pokazali tudi ostali igralci in igralke: Sebi, Martin, Luka, Tomi, Franci, Blaž, Frenki, Julija, Viki, Stefi, Brigi, Monika in Saši. S plesom

Dragi bralci, sedaj pa poročilo znova preberite in glagolom dodajte ustrezne prislove. Odločite se lahko za uveljavljene zveze (Ubrano so peli, prisrčno je pozdravil, burno smo ploskali) ali pa si privoščite kako novost. Mladim pa je gotovo najbolj priljubljen prislov »lepo«, ki ga še radi stopnjujejo z »re-lepo«!

Draga sanmartinska mladina! Res lepo nam je med vami. Ponosni smo na vas, ker tako radi sodelujete in delate v Domu. Radi vas imamo! Ob vas se vsi pomladimo in se od vas nalezemo razigranosti in veselja. Hvala vsem za tako lep mladinski dan!

VB

MLADI VAL

Mladina se hoče srečati!

Mladi val je skupina mladih, ki čuti, da je pogovor edini način za navezavo trdnih stikov. Iščemo priložnosti, da se pogovorimo o temah, ki nas zanimajo in nam pomagajo rasti in se pravilno odločati.

V soboto 30. junija smo imeli prvo srečanje. Mladi

Ob srečanju z Martinom Sušnikom

smo najprej imeli mladinsko sveto mašo, po njej pa smo se zbrali v mali dvorani, kjer smo imeli razgovor z Martinom Sušnikom o naravnem redu. Sestanek je trajal približno eno uro; in ker je Martin med pripovedovanjem vključil marsikateri vic ali smešni primer, nam je sestanek hitro minil.

Z lahkimi besedami nam je razložil, da lahko na svet gledamo na različne načine. Če mislimo, da je resnica ena sama, to zahteva od nas:

da se to, kar delam, usklaja s tem, kar mislim;
da to, kar rečem, sovпада s tem, kar stvar v resnici je;
da imajo stvari same na sebi vrednost in dobroto, mi pa jo moramo odkriti.

Če pa mislimo, da resnice ni, ali da ima vsak svojo resnico (kar je v bistvu isto, ker če jaz mislim da je danes sobota, ti pa, da je nedelja, pa imava oba prav, torej resnice ni), potem pridemo do tega, da stvari nimajo vrednosti same na sebi, ampak jim vrednost določimo mi, odvisno od tega, če nam služi ali ne. Če v osebi/stvari iščemo to, kar nam služi, je ne ljubimo zaradi nje same, zato pa se je tudi hitro naveličamo. To nas vodi, da poskušamo čedalje več novih stvari, ki nas pa v resnici ne osrečujejo, ampak nas vodijo v plitvino in praznino. V nasprotju s tem pa se prava afektivnost razvija s spoznavanjem osebe take kot je, zato vodi tako srečanje z drugim v optimizem in polnost.

Prav to je smisel Mladega vala. Tukaj bomo dobili sovrstnike, s katerimi bomo imeli možnost, da se pogovorimo, debatiramo in slišimo, kaj mislijo drugi. Tako si bomo skušali skupaj odgovarjati na naša vprašanja in gradili bomo trajna, prava prijateljstva.

Naslednjič se bomo dobili v **soboto, 18. avgusta**. Z nami bo mednarodno priznan advokat dr. Cristian Conen [www.cristianconen.com/], ki nam bo govoril o temi »**El amor sólido**« (Trdna ljubezen). Na celodnevem srečanju bo dosti prostega časa, pa tudi raznih skupinskih dejavnosti. Ne zamudi te priložnosti! Splača se!

facebook/Mladi Val

SDO/SFZ

Mladinski športni dnevi

V prvi polovici leta smo se mladi večkrat zbrali na športnih turnirjih. Prvi je bil 1. maja v Lanusu, kjer so dekleta igrala odbojko, fantje pa nogomet. Ker je bil lep sončen dan, smo ga preživeli na vrtu, ob prijateljskem pogovoru in dobrem mateju.

Sledil je turnir 25. maja, ki se po navadi odigra na Pristavi, a ker dež tega ni dovolil, se je »preselil« v San Justo, pa so kljub temu fantje lahko igrali nogomet!

Končno se je 20. junija vršil Mladinski turnir v odbojki (MTO) v San Justu, kjer so dekleta igrala odbojko in so se v tem športu letos prvič pomerili tudi fantje. Mladi tega doma so pripravili dober golaž!

Veseli smo, da smo preživeli te športne dneve v prijateljskem vzdušju, saj točke niso glavni cilj teh srečanj. Šport nas druži in nam da možnosti za poglobljanje prijateljskih stikov. Upamo, da se nam bo čim več mladih pridružil!

Nevi in Danči Grohar

Vsi mladi po uspešnem nastopu

SAN JUSTO

Prijateljski dan za Madagaskar

Že vrsto let se v Našem domu zbiramo ob praznovanju dneva prijateljstva, saj je pravi izgovor za srečanje med znanci istočasno pa pravšnja prilika za podporo najbolj potrebnim.

V soboto 21. julija je iniciativa podpore delovanja p. Petra Opeke na otoku Madagaskar doživela novo razsežnost. Pridružila se nam je gledališka

ob strani in pomagali in ste globoko občutljivi do revežev, ljudi katere ne poznate in kljub temu z njimi delite vaše darove!!

Dragi rojaki posnemajmo Jezusa in nadaljujmo njegovo poslanstvo, vztrajno gradimo vsak dan Božje kraljestvo v naših srcih, med nami in okoli nas!

Dragi prijatelji v Našem Domu San Justo, najlepša hvala

družina Slovenskega doma Carapachay, ki jo vodi režiser Jože Jan, s ponovitvijo igre »Zakonci stavkajo«.

Ves izkupiček prireditve je bil namenjen misijonskemu delu p. Petra Opeke, kakor je povedala predsednica Našega doma, ga. Mici Malavašič Cassullo, ki je občinstvo pozdravila in prebrala pismo p. Opeke. Med drugim je misijonar zapisal:

»Znova obhajamo dan prijatelja, 'Día del amigo'! Kakšno veselje, ko obhajamo ta dan v iskrenem prijateljstvu in s čistim srcem! Bolj bomo prijatelji med seboj, bolj bo v našem okolju prijetno živeti, ker ljudje bodo znali deliti med seboj in si pomagati!

Seveda to so lepe želje, ki se uresničujejo samo če smo iskreni in dobronamerni!

Dragi prijatelji v Našem domu v San Justo: vsako leto želite ob tem prazniku in srečanju pomagati najbolj revnim ljudem na svetu!

Vedno ste bili razumljivi in radodarni do lačnih otrok v Afriki in Madagaskarju!

Vzrok te hude revščine pri nas je politična kriza, ki izhaja iz egoizma domačih politikov in krivičnih zakonov, ki še bolj odpravljajo reveža na rob družbe in skupnosti! Drugi vzrok so staro-

vsem odbornikom, ki organizirajo dan prijatelja, vsem mladim in starejšim igralcem igre, vsem dobrim gospod, ki delajo v kuhinji, da bi bil praznik prijetnejši, hvala vsem vam navzočim prijateljem za vse vaše darove za naše lačne otroke!

Želim veliko božjega blagoslova vašim družinam, vašim otrokom in otrokom vaših otrok!

Naj veselje in sreča, ki prihajata iz Evharistije, vedno živita v vaših srcih!

Bog vas živi!
Pedro Opeka
misijonar
Madagaskar

Veseloigro »Zakonci stavkajo« ni treba posebno predstaviti, saj je gledališka skupina s prepričljivim nastopom med rojaki po slovenskih domovih žela izreden uspeh. Tudi v Našem domu je bilo tako, publika je navdušeno nagradila z dolgim, toplim aplavzom režiserja Jana ter vse in vsakega izmed igralcev za izredno duhovito predstavo.

Zato se iskreno zahvaljujemo najprej gledališki skupini iz Carapachaja, glavnemu odboru Našega doma in sodelavcem (Claudio Selanu, Erik Oblak, Luka Štrubelj, Matjaž Groznik, Ignacij Mehle, Ivana Tekavec in kuharicam Našega doma) za

LONDON 2012 - ROKOMET

Kogovšek, »veliki kapetan«

Navijači so že omamljeni z raznovrstnimi športnimi panogami, v katerih tekmujejo športniki v Londonu. Radi poizvedujejo kdo je prejel kolajno, če so postavili nove rekorde, ipd. Med argentinskimi športi se je v letošnjih olimpijadah prvič v zgodovini uvrstil rokomet oz. handball.

»Veliki kapetan« moštva je desni zunanji igralec, slovenski rojak Andrés Kogovšek, ki je že skoraj dve desetletji prisoten v rokometni argentinski reprezentanci, dvanajst let pa kapetan. Kot član argentinske ekipe je Kogovšek dosegel mnogo uspehov. Prav tako z ekipo SAG in Antequera. Uspelo mu je postati najboljši rokometaš v Argentini leta 2000 in 2002.

Iz same radovednosti smo brskali po medmrežju nekaj podatkov o enemu izmed »gladiatorjev«. Gotovo zvesti navijači vedo mnogo več, in če jim uspe doseči drugi krog (to bi pomenilo biti med 8 najboljšimi) bodo novinarji veliko pisali o 38-letnem možu, ki šteje več kot devetdeset nastopov s »svetlo modro in belo« v rokometu, ki deli športno življenje s plačanim delom in z družino.

Andrej, sin slovenskih staršev, se je rodil januarja 1974. Hodil je v nemško šolo Colegio Holters, ki je bila zelo povezana s klubom Sociedad Alemana de Gimnasia (SAG) iz Villa Ballester. Že od malega

Andrej Kogovšek s sinovoma in zlato kolajno na Guadalajari

so ga povabili k igri rokomet. Do 14 let je igral nogomet (v Platense) in rokomet (SAG), a se je odločil za slednjega, ker je tam imel svoje prijatelje. Skoraj istočasno so ga poklicali k mladinski reprezentanci rokomet. Popolnoma se je posvetil temu športu.

Leta 2004 se je z družino odločil za Španijo. Igral je v Antequeri pet sezon in tudi tam postal kapetan. Izkušnje so pripomogle k osebnim in igriški rasti. Kljub prizadevanjem, da bi podaljšal bivanje, se je leta 2009 vrnil v Argentino. Ko je Andrej zapustil Antequero so »odstranili« njegovo majico s številko sedem in jo obesili na posebno mesto.

»Cogote«, tako mu pravijo prijatelji, si je želel nazaj na SAG Ballester. Sedaj dela na podjetju, ki uvaža, izvažajo in prodaja športne blagovne znamke pod pogojem, da ima dovolj časa da nadaljuje svojo športno kariero. Žena in otroka (7 in 3 letna fanta) tudi razumejo, da mora Andrej odstopiti nekaj dru-

žinskega časa v prid ljubljenega športa.

Že 19 let brani argentinske barve od katerih 12 let je kapetan, čast, ki si jo je zaslužil s težkim delom in vztrajnost. Pravi, da so se mu sanje uresničile, ko je Argentina dosegla mesto na olimpijskih igrah. Močno si želi, da bi se rokomet v Argentini še naprej razvijal in dosegel še več uspehov.

Na svetovnem prvenstvu rokomet (januar 2011) na Švedskem se je rodil mit o »Gladiatorjih«; ko so premagali gostitelja je stadion obmolknil. Z epsko zmago so »gladiatorji« dosegli najboljšo mesto v zgodovini športa, to je 12. mesto.

V »Juegos Panamericanos Guadalajara 2011« je Argentina premagala Brazilijo in osvojila zlato kolajno. Naslov je seveda prinesel bonus: prva olimpijska kvalifikacija tega športa. V »Panamericanos« v Almirante Brown (Arg.) so si zagotovili uvrstitev na Svetovnem prvenstvu v rokometu (Španija 2013). V iskanju boljšega delovanja ekipe so igrali razne tekme po Evropi in Južni Ameriki. To je pomenilo za Andreja, in druge člane ekipe, veliko časa od doma.

Moštvo, ki ga vodi Eduardo Gallardo že tekmuje v Londonu. Najstarejši član moštva pravi, da se bo po vrnitvi poslovil argentinske reprezentance, trdi pa, da bo nadaljeval še nekaj časa pri SAGu.

Poznavalci te panoge in navijači dobro vedo kaj pomeni Kogovšek v zgodovini rokomet. Koliko je njegovo udejstvovanje z rokometom pripomoglo k razvoju športa v Argentini. Ima to srečo, da je preživel v argentinski rokometni reprezentanci proces, ki sega od leta 1995 do danes med katerim se je vrstilo trenersko osebje. Andrej pravi, da se je od vsakega nekaj naučil. London je jagoda na sladoledu za rokometša, ki se je izkazal na mladinskem egiptovskem prvenstvu in s točnimi meti vodil pot v rokometu. Pot, ki se združuje z novimi generacijami (20-letni in skoraj 40-letni igralci) in s sanjami na londonskih igriščih.

Kapetan argentinske reprezentance slavi zadetek na letošnjih olimpijadah

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Sveta spoved

2000 letih ko ga je Jezus postavil, najmanj uporablja.

Ljudje smo po naših slabostih enaki onim v Kristusovem času. Zato še vedno veljajo Njegove besede: katerim grehe odpustite, so jim odpušteni. Ker so naše slabosti enake, imajo tudi Jezusove besede isto moč.

Ni pametno, da tega zakramenta ne uporabljamo tako, kot ga potrebujemo. Spoved je med drugimi gotovo prvo sredstvo za odpuščanje grehov, predvsem smrtnih. Ne smemo misliti, da grehov nimamo. Še pravični greši sedemkrat na dan. Morda svete spovedi ne uporabljamo večkrat zato, ker po božji dobroti nimamo smrtnih grehov. In sveta spoved je predvsem zaradi njih. Po njej se nam

Verjetno je današnji čas tisti, ko se ta z a k r a - ment, po

oni odpuščajo. Če jih nimamo, pa mislimo, da tudi spovedi ne potrebujemo.

Pa ne gre samo za odpuščanje, čeprav je to prvo in najvažnejše. Spoved je tudi zdravilo, in tega potrebujemo. Daje nam pomagajočo milost, da se lažje varujemo tudi malih grehov. Grehi so bolezen našega duhovnega življenja in zato nam je potrebno zdravilo, ki je naša pogosta spoved.

To ni in ne sme biti hvalisanje samega sebe, ampak, je priznanje svojih napak. Starejši brat izgubljenega sina je bil verjetno še večji grešnik, ki je po njegovih besedah, vedno izpolnjeval očetovo voljo. Temu podoben je bil farizej, ki je hvalil Boga, ker da je boljši od drugih. Oba sta grešila proti ljubezni do bližnjega. In tudi to je greh, ki ga vedno ne povemo. Ali tista oseba, ki je prišla v spovednico in rekla: padre, no tengo ningún pecado y Ud. qué me aconseja? (gospod, nimam nobenega greha; kaj mi svetujete?) Spovednik se

ni preveč dobro počutil. Dejal je: stori greh in potem pridi k spovedi. To je bil nasvet.

Jezus je vedel za naše slabosti, pa je poznal tudi zdravilo. Ustanovil je Zakramente, med njimi sveto spoved, da nam pomagajo ozdraviti.

Danes, tako mislijo ljudje, nič ni več greh. Zakaj bi hodili k spovedi?! Takšno je moderno mišljenje. Vse je dopustno in vse je dobro, da je le koristno. Tako je slabo postalo dobro, ker je dobrega, tako se zdi, premalo.

Če hočemo postati svetniki, se moramo znebiti teh nevšečnih bolezni in ni pametno dopustiti, da se razpasejo. Uporabljajmo zdravila, ki so »božja mast«, da čim prej ozdravimo in si zagotovimo plačilo v nebesih. Čeprav nas to stane, pa so ta zdravila cenejša kot ona za telesne bolezni. Spovednica je kakor lekarna, kjer so nam na razpolago. Če jih ne uporabljamo, bomo težko kdaj ozdraveli. Nihče pa ni rad bolan.

davne navade raznih plemen, ki se jih bojijo odpraviti, da se nebi zamerili prednikom! To je njihova kultura in te navade se ne odpravijo kar tako hitro; je treba desetletja ...!

Dragi prijatelji, ker mislim, da vas lahko pozdravim s temi besedami, ker ste nam vedno stali

pripravo večera. Posebna zahvala pa vsem navzočim, ki ste se tako širokosrčno odzvali vabilu ter podprli misijonsko delo p. Opeke. Kdor želi dodatno prispevati za misijone, so na voljo podporni boni, ki jih dobite pri odbornikih Doma.

mit

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ DOKAJ ZADOVOLJNI

Po javnomnenjski raziskavi, ki jo je za Planet Siol.net opravilo podjetje Episcenter, je 40 odstotkov vprašanih zadovoljnih s svojim materialnim stanjem, 15 odstotkov pa ne. Skoraj 40 odstotkov vprašanih je še vedno zadovoljnih z materialnimi razmerami, v katerih živijo, 15 odstotkov jih ni zadovoljnih, medtem ko je 46 odstotkov vprašanih odgovorilo, da jim ni niti slabo niti dobro. Veliko manj pa so anketiranci zadovoljni s splošnim stanjem v družbi, saj jih kar 47 odstotkov (junija 41 odstotkov) meni, da je to slabo. Da je splošno stanje v državi dobro, jih meni 13 odstotkov (junija 10 odstotkov), 40 odstotkov vprašanih pa je mnenja, da ni niti dobro niti slabo.

BO ZOPET REKORD?

Število prenočitev v Sloveniji narašča, potrošnja tujih turistov tudi, ugotavljajo na Banki Slovenije. V turističnih krogih se po nekaj slabših (deževnih) dneh številni sprašujejo, kakšna bo letošnja turistična sezona. Koliko bo slovenski turizem iztržil letos? Preteklo leto je bilo za slovenski turizem rekordno (rekordni turistični beri sta imeli tudi Francija ali Nemčija), saj je število turistov in njihovih prenočitev preseglo rekordno leto 2008. Na Slovenski turistični organizaciji so prepričani, da naša država kot turistična destinacija spada med tiste z dobrim razmerjem med ceno in kakovostjo storitev v turistični dejavnosti.

KRKA RASTE

Novomeška Krka je v prvih šestih mesecih prodala za več kot 565,3 milijona evrov izdelkov in storitev oziroma sedem odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Kar zadeva ustvarjeni dobiček, pa je ta v višini 90 milijonov evrov, kar je sicer nekoliko manj kot v lanskem prvem polletju.

UVOŽENI KRIMINAL

Celjski kriminalisti so zaradi suma štirih ropov kazensko ovadili 35-letnega državljana Bosne in Hercegovine, ki je član organizirane mednarodne kriminalne združbe. Da gre za pri številnih podobnih primerih za nevarne kriminalce iz tujine, ki jih v Sloveniji po liberalizaciji viznega režima beležijo vse več, je potrdil Aleš Kegljevič iz uprave kriminalistične policije Generalne policijske uprave in opozoril, da se jim v primeru prisotnosti pri bančnem ropu ni dobro upirati. Tovrstni storilci po njegovih besedah uporabljajo ukradena vozila, ki jih takoj po opravljenem ropu tudi zapustijo in se vrnejo v tujino.

PO SVETU

BACESCU OSTAJA PREDSEDNIK

Romunski predsednik Traian Basescu se je izognil odstavitvi s položaja. Za to se lahko zahvali ustavnemu sodišču, ki je določilo, da bo nedeljski referendum o odstavitvi veljaven, če se ga bo udeležila vsaj polovica volivcev. Hvaležen je lahko tistim, ki so ga bojkotirali. Na volišča je namreč prišlo le dobrih 46 odstotkov volilnih upravičencev. Po še nedokončnih uradnih podatkih se je referendumu udeležilo 46,13 odstotka, za njegovo veljavnost pa bi bila potrebna več kot 50-odstotna udeležba. Med tistimi, ki so se referendumu udeležili, pa jih je velika večina (dobrih 87 odstotkov) podprla predsednikovo odstavitve.

SRBIJA DOBILA VLADO

Srbski parlament je potrdil novo vlado pod vodstvom Ivica Dačića, ki jo sestavljajo koalicije, zbrane okoli Srbske napredne stranke, Socialistične stranke Srbije ter Združenih regij Srbije, Socialdemokratska stranka Srbije in Stranka demokratske akcije. Za vlado je glasovalo 142 poslancev, proti pa jih je bilo 72. Novi premier Ivica Dačić je v predstavitvi programa poudaril, da bo glavna prioriteta vlade gospodarsko okrevanje Srbije. Novi premier Dačić je med predstavitvijo programa dejal še, da Srbija ne bo priznala neodvisnosti Kosova, bo pa uresničila vse, kar je bilo dogovorjeno v dialogu s Prištino. Eden od ciljev vlade bo po njegovih besedah tudi pospešitev procesa vključevanja Srbije v evropske integracije.

SIRIJA

Sirske režimske sile nadaljujejo ofenzivo proti upornikom v Alepu, kjer ob podpori bojnih helikopterjev in letal obstreljujejo predele mesta, ki so v njihovih rokah. Po ocenah Združenih narodov je od začetka ofenzive dve in pol milijonsko mesto zapustilo več kot 200 tisoč ljudi, ni pa znano, koliko prebivalcev je še ujetih v predelih, kjer še vedno potekajo spopadi.

BO MEJNI SPORAZUMU MED HRVAŠKO IN BIH?

Hrvška zunanja ministrica Vesna Pusić je po nedeljskem srečanju s kolegom iz Bosne in Hercegovine Zlatkom Lagumdžijo povedala, da se Zagreb vrača k sporazumu o

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCİ V ARGENTINI
BUENOS AIRES

Srebrna maša g. dr. Alfonza Čuka

Č. g. prof. dr. Alfonz Čuk, ki se mudi iz ZDA v Argentini na obisku, bo imel srebrno mašo v nedeljo, 12. avgusta, ob 11.30 dopoldne pri oltarju Marije Pomagaj v baziliki Marije Pomočnice v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejii.

VI. kulturni večer Slov. kulturne akcije je bil v soboto 21. julija ob 7. zvečer pri Bullrichu. Na sporedu je bilo predavanje g. p. Silvina Eiletza D. J. o ekumenskem gibanju.

Osebnе novice

Družinska sreča. Preteklo nedeljo je bil v župni cerkvi San Martin krščen Andrej Pavel Dimnik, sin Janeza in Ane Marolt. Za botra sta bila Janez Jelenc in njegova žena Kristina roj. Marolt, ki jo je zastopala Joža Marin. Krstne obrede je izvršil g. Jože Jurak. Srečni družini naše čestitke!

VSAK TEDEN ENA
BREZ KONCA

France Balantič

*Reci mi, mati, besedo,
besedo v slovo,
vidiš me zadnjikrat,
mene več k tebi ne bo.*

*Pokropi me z blagoslovljeno vodo,
da najdem vsaj konec poti.
Mati, jaz pojdem duše iskat,
mati, tja, kjer jih ni.*

Svobodna Slovenija, 2. avgusta 1962 - št. 31

meji med državama, ki so ga pripravili pred leti. Kot je pojasnila, bodo v saboru verjetno znova razpravljali o ratifikaciji sporazuma o meji, ki sta ga leta 1999 podpisala sedaj že pokojna predsednika držav Franjo Tuđman in Alija Izetbegović. Čeprav je bil sporazum pripravljen za ratifikacijo leta 2005, Hrvaška sporazuma ni potrdila, ker je takratni državni vrh na čelu s HDZ nasprotoval, da bi BiH dobila tudi vrh polotoka Kleka ter dva otočka pri Neumu. Vladi se sicer že nekaj mesecev pogovarjata o tem dogovoru in v Zagrebu razmišljajo, da bi ga v enaki obliki znova predlagali za ratifikacijo.

KRITIČNA TOČKA

Luksemburški premier in šef evroskupine Jean-Claude Juncker je ocenil, da se območje evra nahaja na kritični točki. Po njegovih besedah je treba, če se želi zagotoviti finančno stabilnost regije, ukrepati hitro. V tej luči je napovedal sodelovanje voditeljev evrskih držav z Evropsko centralno banko. Ob tem je potrdil, da so države s skupno evropsko valuto skupaj z banko in začasnim skladom za zaščito evra pripravljene na takojšnje kupovanje obveznic ranljivih evrskih držav. Pri tem je še dejal, da tisti, ki nameravajo probleme evrskega območja rešiti z izključitvijo Grčije oziroma tako, da to državo prepustijo njeni usodi, niso dognali pravih vzrokov krize. Se pa strinja, da si morajo Atene v prvi vrsti pomagati same.

EBOLA

Svetovna zdravstvena organizacija je potrdila, da je na zahodu Ugande v začetku meseca izbruhnila epidemija smrtonosne ebole, ki je doslej zahtevala 14 življenj. Epidemija je izbruhnila v okrožju Kibale, kakih 200 kilometrov od prestolnice Kampala in 50 kilometrov od meje z Demokratično republiko Kongo. Na območju so ekipe uganidskega ministrstva za zdravje in centra za preprečevanje bolezni ameriške vlade. Zelo nalezljiva ebola je v 50 do 90 odstotkih smrtna, zdravila zanjo pa ni.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Franci Žnidar / **Urednik:** Tone Mizerit **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Vera Breznikar Podržaj, Mikaela Podržaj, Štefi Leber, Pavel Grohar, Marjan Godec, Nevi in Danči Grohar, Marija Ivana Tekavec in Lučka Oblak Čop.**Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

65 AÑOS EN LA ARGENTINA

El año 1947 marca el inicio de la inmigración eslovena de la postguerra en la Argentina. Dos años ante miles y miles de compatriotas, que escapaban de la muerte y la esclavitud del régimen comunista, que habían instaurado en Eslovenia las tropas del Ejército Rojo Soviético, quedaron varados en los campos de refugiados, principalmente en Austria e Italia. Sabiendo que pronto tendrían que abandonar Europa, sus dirigentes, con el ministro Miha Krek a la cabeza, comenzaron a buscar un lugar para quienes quedaron sin hogar y sin patria. De los muchos posibles destinos, sólo la Argentina, por la intervención del padre Juan Hladnik ante las autoridades y ante el propio presidente, el general Juan Domingo Perón, ofrecía recibir a los refugiados eslovenos, sin discriminar por edad ni condición. En Roma se creó la Comisión Social Eslovena, que se encargó de coordinar esta corriente migratoria. Así, desde mediados de 1947 y por varios años, familias enteras, integradas por niños, jóvenes, adultos y ancianos, llegaron al puerto de Buenos Aires, con la esperanza de una nueva vida. Aquí encontraron su segunda patria. (Pág. 1)

AMIGOS POR MADAGASCAR

Hace ya algunos años que en el centro esloveno de San Justo se reúnen los amigos para celebrar su Día. La excusa sirve tanto para encontrarse como para ayudar en la incansable tarea del p. Pedro Opeka en la isla de Madagascar. El 21 de julio pasado, el grupo de teatro del centro esloveno de Carapachay brindó una nueva función de la comedia “Zakonci stavkajo”, dirigido por Jože Jan en el escenario de Naš dom. El público se divirtió con los personajes y reconoció a los actores por su trabajo con un largo aplauso. Todo lo recaudado fue para el trabajo misionero del p. Opeka. Tras la presentación, quienes se quedaron para la cena, disfrutaron de un rico golaž. (Pág. 3)

CONSTRUIR LA AMISTAD

“Mladi Val” es un grupo de jóvenes que sienten que el diálogo es la única forma de establecer relaciones sólidas, de construir una amistad duradera. Buscan oportunidades para debatir sobre temas que les son de interés y les ayudan a crecer y tomar las decisiones correctas. El sábado 30 de junio próximo pasado se reunieron en el centro esloveno capitalino con Martín Sušnik para hablar sobre el orden natural. La próxima reunión de “Mladi Val”, a la cual están invitados todos los jóvenes, será el 18 de agosto. Más información en el aviso de la pág. 6 o en facebook/MladiVal. (Pág. 3)

KOGOVSEK, EL GRAN CAPITÁN

Por primera vez en la historia, la selección argentina de balonmano (handball) se clasificó para los juegos olímpicos. El capitán de la selección de “gladiadores” es Andrés Kogovšek, de 38 años, hijo de eslovenos. Sus inicios están ligados a la Sociedad Alemana de Gimnasia (SAG) de Villa Ballester. Los primeros pasos en la selección juvenil datan de 1993. Con 29 años se fue a España en busca de experiencia. Jugó cinco temporadas en Antequera, un equipo de un pueblo de España del mismo nombre, del cual también fue capitán. Viajó junto a su familia que se agrandó durante su estadía Europea. Su compromiso con el club y la entrega que demostró, le valieron que le retiraran la camiseta nro. 7 del club. En la Argentina volvió al SAG. Hoy Andrés trabaja en una empresa que le permite continuar con los entrenamientos y las giras y se hace de tiempo para disfrutar a sus dos hijos de 7 y 3 años. “Cogote”, el zurdo que juega por el extremo derecho, es el capitán, referente y el más veterano de la selección con más de 90 partidos vistiendo la celeste y blanca. Kogovsek participó en los primeros mundiales en los que la Argentina estaba lejos del histórico puesto 12 de Suecia 2011, donde nació el mito de los gladiadores. En los panamericanos de Guadalajara lograron la medalla dorada y con ello, la clasificación a los JJOO. Con sus 19 años en la selección, 12 de los cuales es su capitán, Kogovsek dice que se retirará tras la participación en Londres, pero seguirá jugando en el SAG. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 500.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 635.-; beli papir \$ 710.-; Bariloche; \$ 560.-; obmejne države Argentine, 215.- US dol.; ostale države Amerike, 225.- US dol.; ostale države po svetu, 235.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 165.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.** **Čeke:** V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnе) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucía Bogataj
 Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
 Tel. 4441-1264/1265

TTS VIAJES
Alenka Vivod
 5294/3884
 155/660/0859 - avivod@ttsviajes.com
GREGOR BATAGELJ, turistični vo-
dnik v Sloveniji. Slovenski/španski
 jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098.
 E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zoboz-
 dravnica - Splošna odontologija -
 Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos
 Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek & asociados - odvetni-
 ki. Zapuščinske zadeve. Somellera
 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax:
 4602-7386.

E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
 Uradna prevajalka za slovenski jezik.
 Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-
 1148 / 15-4088-5844 - mariana.po-
 znic@gmail.com

Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Su-
 cesiones - Contratos - Familia - Co-
 mercial - Laboral - Civil - Jubilaciones
 - Pensiones. Martes y Jueves de 15
 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704)
 Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.:
 15-6447-9683

e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

Sto plakatov za sto let zgodovine

Maribor in Gradec je zgodovina do-
 stikrat povezala, ločila in spet združila. V
 sklopu Evropske prestolnice kulture, enega
 izmed povezujočih trenutkov obeh mest,

na obeh straneh meje na plakatih predsta-
 vljaajo njuno stoletno zgodovino.

Mesti družijo kar 750 let skupne zgodo-
 vine; najprej sta bili mejni škofiji Štajerske,
 pozneje sta bili del vojvodine Štajerske,
 njuni poti pa sta se ločili šele po koncu 1.
 svetovne vojne. Nekaj let pred tem se zač-
 ne tema projekta Maribor – Gradec: 100
 let – 100 dni – 100 plakatov, v okviru ka-
 terega so v obeh mestih začeli razstavljati
 plakate, nekakšen »stenski časopis«, ki bo
 v sto dneh predstavil stoletje zgodovine
 obeh mest z osebnimi pripovedmi in spom-
 ini njihovih obiskovalcev.

Čezmejni koncept si je zamislil Max
 Aufischer, tudi član pripravljalnega odbora
 za graški EPK leta 2003. Vsak izmed stotih
 plakatov predstavlja eno izmed dejstev

svetovne zgodovine od leta 1912 in ga
 poveže z dogodki v Mariboru in Gradcu.

Velike in majh-
 ne zgodbe zadnjega stoletja
 »Osnovna ideja je bila predstaviti več sto-
 letij skupne poti in nekaj desetletij ločene
 poti, ki se je pred leti v Evropski uniji spet
 združila,« pravi Anton Riebler iz Kulturne
 posredovalnice za Štajersko, organizator-
 ke avstrijskega dela projekta. Objektivna
 znanstvena dejstva spremljajo subjektivni
 osebni pogledi, spomini in mnenja krajev-
 nih prebivalcev. K sodelovanju so namreč
 povabili ne le zgodovinarje, ampak tudi
 naključne ljudi, kot so prodajalke, bra-
 njevke in navijači.

V Mariboru bo »skupno« stoletno zgo-
 dovino mogoče spoznavati v univerzite-
 tni knjižnici in nekdanji gostilni Koper,
 v Gradcu pa bodo plakati razstavljeni v
 mestni hiši, na glavni železniški postaji, v
 nakupovalnem središču Citypark in v de-
 želnem studiu ORF-a. Za postavitev bodo
 naknadno poskušali dobiti še nekatere
 druge lokacije.

Maribor in Gradec sta v okviru EPK-
 ja pripravila že več projektov. Junija so v
 Gradcu odprli razstavo slovenskih in av-
 strijskih umetnikov v okviru projekta Ma-
 ribor EDU Graz, v Mariboru pa razstavo o
 Slovencih na avstrijskem Štajerskem. So-
 delovanje nadaljujejo s projektom ulične-
 ga gledališča Pocestnica, oktobra pa bo v
 Mariboru mesec avstrijske kulture.

Slovesnost
ob Ruski kapelici

Ob Ruski kapelici pod Vršičem so preteklo nede-
 ljo 29. julija s tradicionalno slovesnostjo spomnili ruskih
 vojnih ujetnikov, ki jih je med prvo svetovno vojno zasul
 snežni plaz. Premier Janez Janša, častni pokrovitelj slove-
 snosti, je v nagovoru pred okoli 2000 zbranimi kapelico
 označil za simbol prijateljstva, ki povezuje slovenski in ru-
 ski na-
 rod.

Ru-
 ska ka-
 pelica
 opomi-
 nja na
 krute
 vojne
 čase,
 je dejal
 premier
 in

dodal, da so vojaki tedanje carske Rusije to pravoslavno
 kapelico zgradili kot hram upanja in tolažbe v najtežjih
 življenjskih izkušnjah.

Janša je izrazil prepričanje, da Ruska kapelica prispe-
 va k prepoznavnosti Slovenije v Rusiji. K medsebojnemu
 poznavanju in krepitvi stikov pomembno prispeva kultur-
 no sodelovanje. Tudi slovenska vlada po besedah njenega
 predsednika preučuje možnosti za odprtje znanstveno-
 kulturnega centra v Moskvi.

Premier je še dejal, da je Rusija za Slovenijo ena naj-
 pomembnejših gospodarskih partneric. Glavnino menjave
 s slovenske strani predstavljajo zdravila, z ruske pa ener-
 getski viri. »Gospodarsko sodelovanje je torej v znamenju
 zdravja in energije, kar je dobra osnova in obet za širitev
 menjave tudi na druga področja,« je poudaril Janša. Ob
 tem je izrazil zadovoljstvo ob ruskih investicijah v Slove-
 niji, ki bi si jih po njegovih besedah želeli še več. Premier
 verjame, da bodo k temu prispevali tudi pravkar sprejeti
 vladni ukrepi za izboljšanje slovenskega poslovnega oko-
 lja.

Odkar je Slovenija tudi članica EU, dobiva Ruska ka-
 pelica po premierovih besedah še dodaten simbolni po-
 men, saj simbolno kliče po strateškem partnerstvu
 med celotno EU in Rusijo.

Vodja ruske delegaci-
 je, namestnik predsednika
 zgornjega doma ruskega
 parlamenta Jurij Vorobjov
 pa je poudaril, da Ruska
 kapelica ni le kraj spomina
 na tragične dogodke prve
 svetovne vojne, ampak
 tudi potrditev duhovne
 sorodnosti in vzajemne na-
 klonjenosti slovenskega in
 ruskega naroda. Ob tem se
 je Sloveniji zahvalil za zgle-
 dno ohranjanje kapelice.

VALUTNI TEČAJ
V SLOVENJI
31. julija 2012

1 EVRO	1,23 US dolar
1 EVRO	1,23 KAD dolar
1 EVRO	5,70 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V nedeljo, 8. julija je razveselil družino Rotije Grbec
 in Aleksandra Zarnika prvorojenec **Boštjan Zarnik**. **Sreč-**
nim staršem iskreno čestitamo!

Novi diplomantki

3. julija je na Fakulteti za psihologijo buenosaireške
 univerze (UBA) končala študije **Julija Kastelic** in prejela
 naslov Licenciada en Terapia ocupacional.

26. julija je na Fakulteti za socialne vede buenosaire-
 ške univerze (UBA) končala študije **Lucijana Dimnik** in
 prejela naslov Licenciada en Relaciones del trabajo.

Novima diplomantkama iskreno čestitamo!

Smrt

V José L. Suárez je umrla **Marija Belec roj. Žagar**
 (86); v Hurlinghamu **Erna Učakar** (86) in v Capitalu Na-
 dislava **Ljubna Laharnar** (93).

Naj počivajo v miru!

PORAVNAJTE
NAROČNINO!

OBVESTILA

PETEK, 3. avgusta:

Igra »Bog masakra«,
 ob 20.30 na Slovenski Pri-
 stavi.

SOBOTA, 4. avgusta:

Redni pouk na sre-
dnješolskem tečaju RMB,
 od 15. do 18.15 ure; ob
 18.30 sestanek staršev ter
 razdelitev spričeval.

ZSMŽ iz Slovenske
vasi predstavlja pravljčni
 večer **»Puhkova kresna**
noč«, ob 19. uri.

Igra »Bog masakra«,
 ob 20.30 na Slovenski Pri-
 stavi.

ČETRTEK, 9. avgusta:

ZSMŽ bo imela svoj
redni sestanek, ob 15.30
 uri v Slovenski hiši.

Redna seja odbora
Zedinjene Slovenije, ob
 19.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 11. avgusta:
Redni pouk na sre-
dnješolskem tečaju RMB,
 ob 15. uri v Slovenski hiši.

Ob taktu barv X v San
Martinu

NEDELJA, 12. avgusta:
Mladinski dan v Slom-
škovem domu

ČETRTEK, 16. avgusta:
ZSMŽ San Martín vabi
 na mesečni sestanek v

Domu ob 16h. Govoril bo
 g. Franci Markež o Vtishih iz
 Indije. Vsi prisrčno vablje-
 ni!

SOBOTA, 18. avgusta:
Celodnevno mladins-
ko srečanje Mladi val

NEDELJA, 19. avgusta:
Romanje v Lourdes

ČETRTEK, 23. avgusta:
Izredna seja Medorga-
nizacijskega sveta, ob 20.
 uri v Slomškovem domu

SOBOTA, 25. avgusta:
Redni pouk na sre-
dnješolskem tečaju
RMB, ob 15. uri v Slo-
 venski hiši.

MLADINSKO CELODNEVNO SREČANJE

Z NAMI BO MEDNARODNO PRIZNANI ADVOKAT
 dr. CRISTIÁN CONEN O TEMI „EL AMOR SÓLIDO“
 IN ŽUPNIK MORONSKE STOLNICE msgr. RAÚL TROTZ

Za vso mladino od 18. leta dalje
 Vpiši se na FACEBOOK/MLADI VAL ali na
 MLADIVAL2012@GMAIL.COM

OBRA DON ORIONE. Gral. Eugenio Garzón 3975 FLORESTA. CABA.

V SOBOTO, 18. AVGUSTA OD 10:00 DO 18:00 URE

Cena: \$50

OB TAKTU BARV X

Sobota 11. AVGUSTA 2012

20.30 uri Skupna Razstava.

21.30 uri Koncert : „Fantom iz Opere“

Režija: Marcelo Brula Sodeluje: Slomškov dom

Gostitelj Pevski Zbor San Martín

Pevovodkinja Prof. Lučka Marinček Kastelic

PO PROGRAMU PRIJATELJSKO SREČANJE. Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu
 Slovenski dom San Martín Ramón Carrillo 2362 San Martín. Buenos Aires.

42.
Mladinski dan
 12. avgusta 2012

9.00 ZAČETEK TEKMOVANJ
 12.00 DVIGANJE ZASTAV IN SVETA MAŠA
 13.30 KOSILO
 19.00 KULTURNI PROGRAM

NATO PROSTA ZABAVA IN KARAOKE

CASTELLI 28 - SLOMŠKOV DOM